13. pátek - Bonsai č.3

1.
Sedíme u rozlitýho stolu nad vzduchoprázdnou lahví,
jsme douškem světabolu nahlí,
nálada se drolí, znuděná a krásná.
Letěla jsem za Tebou na rozvrzaným kole,
slova někdy drhnou jako neoraný pole.

R:
Léčíme si rány na invalidním linu, stropy taky maroděj',
je třináctýho pátek, na tu story v kinu ani milenci už nechoděj',
počítáme mince, bůhvíjakej úvěr, sladký ticho kraluje,
studenej večer venku poletuje....

2.
Chybí nám tak sto pět dní a dvě koruny pade,
už i v iluzích se krade,
s rozevlátým gestem vedle u stolu to slaví.
Tam na Mostě Legií, jak schody vedou k parku,
zabavím Tě magií a světly od oharků.

R:

3.
Už máme v tom unaveným listí ušoupaný boty,
až to zrezlý ploty zjistí,
zbarví Tvoje vlasy taky, a pak se v šeru ztratí.
Pod přiopilou lucernou na co si to hrajem',
s tou tuctovou sklenicí je to hollywoodskej závěr.

R:
Chodíme se líbat před vypuštěný kino, kam diváci nechoděj',
kalifornský pusy u reklamy na eskymo tomu listí nevoněj',
počítáme mince, bůhvíjakej úvěr, sladký ticho kraluje,
studenej večer s náma poletuje...